

Passe-Partout

Kunstmagazine

Editie 10.3

Glas-in-Lood van Chagall

Troika verguisd en begeerd

Eeuwenoude schaakstukken
op Schots strand

Marisol kunstenaars met
glamour

Moordenaar
zelf vermoord in bad

O'Keeffe moeder
Amerikaans modernisme

Helmantel in Assen

Achtervolgd door
Witte wieven

Ad de Rouw haalt vondeling
van de straat

Kringloopvondst

Kunstwedstrijd 2021
Thema - DIER

Marc Chagall ontwerpt glas-in-lood venster ter nagedachtenis aan Sarah.

Genesteld in het slaperige dorpje Tudeley, in het Engelse graafschap Kent, ligt de bescheiden 'All Saints' Church.

Nagedachtenis aan verdronken dochter.

Het oost raam werd gemaakt in opdracht van Sir Henry en Lady D'Avigdor-Goldsmid.

Op 19 september 1963 verdronk Sarah, de dochter van Sir Henry en Lady D'Avigdor-Goldsmid, die het nabijgelegen Somerhill House bezaten, bij een zeilongeval bij Rye in Sussex.

Ter nagedachtenis aan haar gaf het echtpaar de Russisch-Franse kunstenaar Marc Chagall de opdracht een glas-in-lood raam voor de kerk te ontwerpen. Het venster werd in 1967 geïnstalleerd.

De kleine kerk is een van de meest bezochte kerken in het graafschap geworden en staat internationaal bekend om zijn glas-in-lood ramen.

De enige kerk ter wereld met alle glas-in-loodramen die zijn gemaakt door de kunstenaar Marc Chagall (1887 – 1985).

Link: <https://www.youtube.com/watch?v=dRODZeQGSLc>

Symboliek.

De symboliek van dood en wederopstanding is duidelijk te zien in het ontwerp. In het onderste gedeelte ligt Sarah dood in de zee. Links houdt haar moeder haar twee dochters vast; het overlevende meisje in felle kleur en Sarah een bleke schaduw.

Boven het rode paard (een symbool van vreugde voor Chagall) draagt ze haar naar de ladder die leidt naar een Christusfiguur aan het kruis, omringd door engelen.

“Ik doe ze allemaal”

Toen Chagall in 1967 arriveerde voor de inwijding van het oost raam en de kerk voor het eerst zag, riep hij uit:
"C'est magnifique! Je les ferai tous!"
("Het is prachtig! Ik zal ze allemaal doen!")

De volgende tien jaar ontwierp Chagall de resterende elf ramen, opnieuw gemaakt in samenwerking met de glasbewerker Charles Marq in zijn atelier in Reims in Noord Frankrijk.

De laatste ramen werden in 1985 geplaatst, net voor de dood van Chagall.

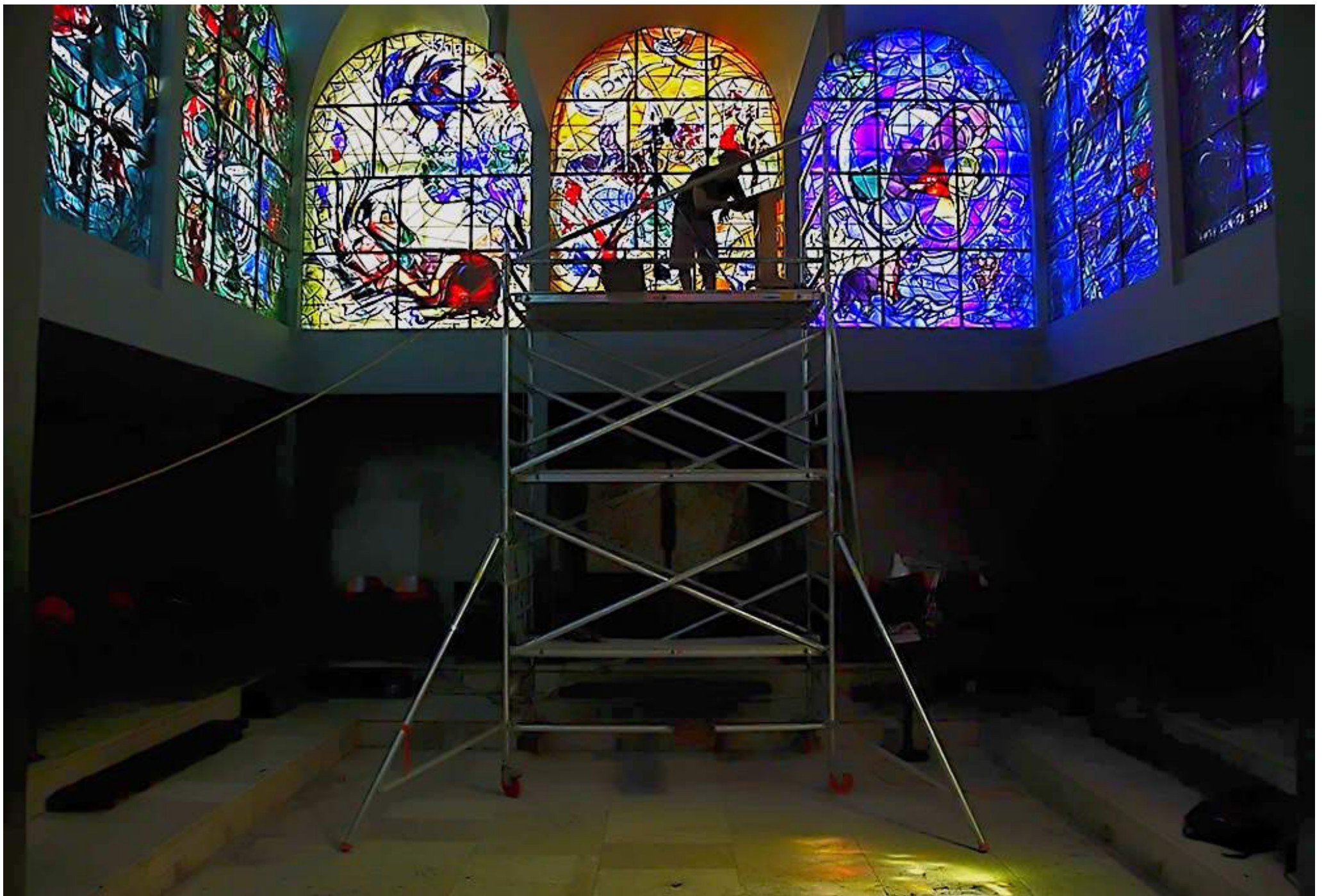
Het blauwe wonder van Mainz.

Chagall is pas vanaf 1957 glas-in-lood ramen gaan maken, maar van die tijd af onafgebroken en tot het laatst. In Jeruzalem, New York, Metz, Sarrebourg, Tudeley in Kent, Zurich en Reims kan men de voornaamste bewonderen.

Maar naast de twaalf ramen van de twaalf stammen van Israël, uitgebeeld in de synagoge van het Hadassah-ziekenhuis in Jeruzalem, heeft hij nergens zo'n volledig ensemble kunnen ontwerpen als in Mainz

In Mainz kreeg Chagall de volmaakte ruimte aangeboden. Toen hij hoogbejaard was, zijn krachten afnamen, maar zijn geest nog vol van visioenen bleef, maakte hij alsnog het grote werk dat mogelijk als zijn voornaamste monumentale erfenis zal worden beschouwd.

Chagall aan het werk in Jeruzalem.

Marc & Bella, The flying lovers of Vitebsk

Misschien heb je ze wel eens zien zweven boven een Russisch dorp? Of misschien heb je haar naar voren zien vallen, armen vol wilde bloemen, terwijl hij zich boven haar hoofd boog en een lucht kus steelt.

Partners in het leven en op canvas, Marc en Bella Chagall worden vereeuwigd als hét beeld van romantiek. Maar terwijl ze op het canvas vlogen, liepen ze in het leven door enkele van de meest verwoestende tijden in de geschiedenis.

The flying lovers of Vitebsk is een nieuwe uitgave over het bewogen leven van Marc en Bella dat binnenkort o.a. verkrijgbaar is bij Bol. (boek-paperback €14.95)

In Engeland is een theaterproductie met dezelfde naam te zien.

Expositie 'Henk Helmantel - Meester schilder' tot en met 7 maart 2021 in Drents Museum Assen.

Liefhebbers van het werk van Henk Helmantel kunnen tot en met 7 maart 2021 terecht in het Drents Museum in Assen.

In 'Henk Helmantel – Meester schilder ' staat het kunstenaarschap en het ambacht van de Groninger centraal in deze expositie.

Helmantel wordt nationaal én internationaal geroemd om zijn meesterlijk geschilderde stillevens en kerkinterieurs.

In de grote tentoonstellingszaal van het Drents Museum zijn ruim 80 schilderijen van Helmantel te zien.

Een bijzonder onderdeel van de tentoonstelling zijn de voorwerpen die op de stillevens zijn afgebeeld en uit de persoonlijke verzameling van de kunstenaar komen.

Tickets voor een bezoek aan het Drents Museum kun je op dit moment alleen online kopen.

www.drentsmuseum.nl

KUNSTMUSEUM DEN HAAG

Anders Zorn, de Zweedse Idylle.

Schilderijen expositie tot en met 31 januari 2021
in Kunstmuseum Den Haag.

Van in klederdracht gehulde, dansende stelletjes tijdens midzomernacht tot een naakte, blonde vrouw die haar zoon door kabbelend water leidt: op de werken van Anders Zorn (1860-1920) zien we idyllische voorstellingen die we veelal nog steeds identificeren met het Scandinavische leven.

Uit angst dat de traditionele manier van leven zal verdwijnen, ontpopt de Zweedse kunstenaar zich net als veel Europese tijdgenoten rond 1900 als chroniqueur van zijn thuisland. Zorn reist voor zijn succesvolle carrière de wereld over en portretteert de groten der aarde. Maar in zijn Zweedse werken zien we een kosmopoliet die na al zijn reizen pas echt verliefd wordt op zijn thuisland.

In Zweden is Anders Zorn een superster, maar in de rest van Europa is hij grotendeels aan de aandacht ontsnapt. Dit najaar brengt Kunstmuseum Den Haag 150 schilderijen, aquarellen en etsen samen in zijn eerste Nederlandse overzichts - tentoonstelling in samenwerking met het National museum in Stockholm en het Zorn museum in Mora.

**Kunstenaar
of hobbyist?**

dekwast.nl

Een goed Nieuwjaar

Tegenslag laat ons
linksom of rechtsom
merken hoe kwetsbaar we zijn
hoe we de ander nodig hebben.

Laat zien
hoe relatief alles is
en
wat nou eigenlijk van waarde is.

Vraag niet wat de ander voor jou
kan doen
vraag
wat jij voor de ander mag doen.

Troika aardewerk verguisd en begeerd

Troika.

Zoals de naam al doet vermoeden, werd Troika opgericht door een trio. Troika is Russisch, en betekent 'een set van drie' of een 'driemanschap'. Lesley Illsley, Jan Thompson en Benny Sirota boden elk £ 1000 pond in februari 1963 en kochten samen de Wells Pottery op in St Ives, Cornwall in Engeland.

Troika Pottery is een van de meest verzamelde vormen van modern Brits aardewerk geworden, met zijn kenmerkende kleuren, ingesneden en geometrische ontwerpen heeft het veel verzamelaars aangetrokken.

Vroege werken van twee van de oprichters van het bedrijf, Leslie Illsley, en Benny Sirota, zijn vooral populair om te verzamelen met prijzen voor zeldzamere items die ver in vier cijfers liggen.

Sirota was de enige pottenbakker van de drie, met de onderscheiding van twee jaar ervaring in het werken met Douglas Zadek in Cobham. De andere twee hadden echter een artistieke achtergrond; Illsley was een beeldhouwer en Thompson een architect.

Vanwege de grootte van de oven konden ze aanvankelijk alleen kleine items maken.

Hun eerste stukken waren tegels en kleine flesjes. Later in hun eerste jaar kochten ze een grotere oven en maakten zij de overstap naar grotere stukken.

Trojka aardewerk staat bekend om twee duidelijk verschillende stijlen; de ruwe textuur en het gladde wit.

Hoewel ze aanvankelijk bespot werden door een aanzienlijk deel van het etablissement in St Ives, werd hun werk al snel geaccepteerd toen het populair bleek te zijn in modieuze Londense winkels zoals bijvoorbeeld Liberty.

Het was een afwijking van traditionele praktijken en concepten, maar werd gewaardeerd door meesters van het vak die al vroeg in hun eigen carrière dezelfde kritiek hadden ervaren.

Jan Thompson verliet het bedrijf in 1966 om naar Scandinavië te verhuizen. In 1970 liep het huurcontract voor Trojka-aardewerk af en de Penwith Council weigerde het te verlengen.

De partners hielden van St. Ives en wilden het niet verlaten, maar er werd een groter pand in Newlyn gevonden en ze verhuisden van de noordkust naar de zuidkust.

Newlyn was al een kunstenaarskolonie vóór St Ives, en daar vonden ze ruimte in het bedrijf van Maggie Fisher, met haar Celtic Pottery en Eric Leaper.

Ze reden in het begin van de jaren zeventig mee op de golf van succes, maar in de tweede helft van het decennium nam de populariteit af.

Halverwege de jaren zeventig begon de verkoop te dalen toen de trends veranderden.

Benny Sirota vertrok in 1980 met een dalende verkoop. De bank gaf geen krediet meer, en zo werd het bedrijf in 1983 gesloten.

Vroege werken van twee van de oprichters van het bedrijf Leslie Illsley, en Benny Sirota worden vooral verzameld.

De prijzen voor zeldzamere items lopen ver in vier cijfers.

Troika aardewerk wordt veelvuldig vervalst

Kringloop vondst

Lamassu, beschermgeest uit Mesopotamië
(8e eeuw voor Christus)

Het beeldje koste € 4,50 bij de Kringloop. Waarschijnlijk ooit aangeschaft door iemand in een museum winkel.

Het is een replica, niet kostbaar, maar de betekenis ervan is wel heel bijzonder.

De lamassu zoals dit wezen genoemd wordt, is een geest uit het oude Mesopotamië. De beelden hebben een menselijk hoofd, een stieren-, of leeuwen lichaam én vleugels.

Om huizen te beschermen werden de lamassu gegraveerd in kleine kleitabletten, die vervolgens onder de drempel van de deur van het woonhuis werden begraven om boze geesten te verdrijven.

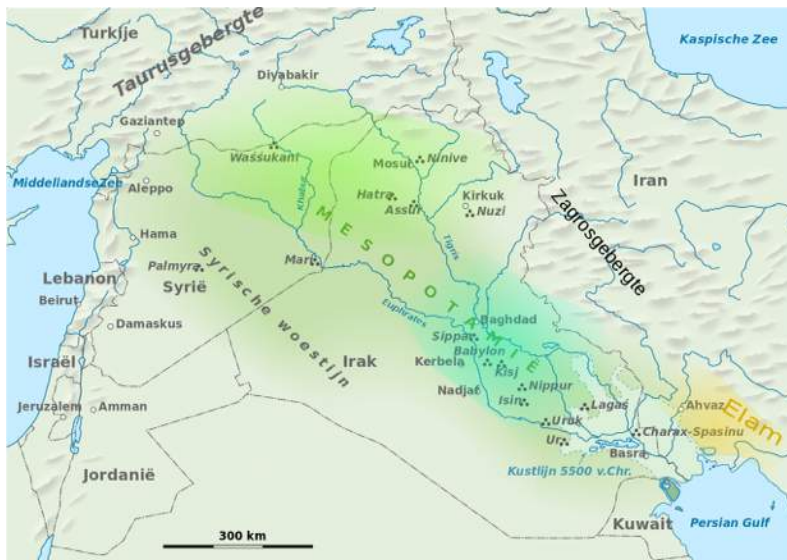

Later werden zij koninklijke beschermers.
 Als 2 gigantische schrikbarende wachters werden zij links en rechts van de ingang van paleizen geplaatst.
 Vanaf de voorkant staan de beelden stil.
 Van opzij is het alsof zij lopen.
 Soms hadden zij een vijfde poot. Motieven van gevleugelde dieren komen veelvuldig voor in de geschiedenis van het Midden Oosten.

In 3000 jaar voor Christus werd al melding gemaakt van gevleugelde dieren. Er zijn zegels uit die tijd gevonden met afbeeldingen van de Lamassu.

Door IS barbaren (Islamitische staat) zijn veel van deze eeuwenoude prachtige beelden uit deze hoogstaande cultuur kapotgeslagen en gingen zij voor eeuwig verloren. Wat een droefenis.....

Gelukkig zijn er musea waar replica's op ware grote te zien zijn. Bij voorbeeld in het Pergamon museum in Berlijn en in het Louvre.

Ad de Rouw

Ad de Rouw uit Kerkdriel maakt kunst van gevonden metalen voorwerpen. Schroeven, bouten, stukken ijzer enz. alles wat hij op zijn (fiets)pad tegenkomt

Hij verzamelt dit in een doos die hij zo nu en dan om kiept op de werkbank om te zien of hij er iets interessants van kan maken.

De creaties van Ad zult u in de toekomst vaker tegenkomen in Passe-Partout.

Vondeling.

Als nieuw beton ijzer was ik voorbestemd om in een jas van cement in de fundering van een woning mijn dagen te slijten, maar ik bleek te lang; en zonder aarzeling werd ik ingekort en werd met enkele lotgenoten in een overvolle container gedropt.

Maar het was er zó vol dat ik er uit ben gerold. Ik lag als vondeling op straat, maar werd toch nog als waardevol stuk ijzer opgeraapt. Na wat poetsen en schuren en enig buig- en laswerk werd ik als een haas gewekt; en toen zag ik door mijn kogellager ogen dat mijn nieuwe vriendje ook uit de container was gered

Ad de Rouw

derou023@outlook.com

De Lewis schaakstukken

Zware storm legt schat bloot in de duinen van Schots eiland.

Zelfs het verhaal over hoe 's werelds beroemdste schaakstukken werden ontdekt op het winderige eiland Lewis, ergens in het jaar 1830, is gehuld in een mysterie zo dik als de mist die vaak de bergen en heidevelden van het ruige eiland in het verre noordwesten van Schotland omhult.

Schaakstukken uit de 12e eeuw.

Volgens tegenstrijdige verslagen werden de Lewis schaakstukken blootgelegd op een strand, gevonden na een hevige storm, 15 voet onder de grond begraven in een stenen container of in een gewelfde kamer van een oud nonnenklooster. Sommigen bronnen hebben het zelfs over runderen - hoewel er tegenstrijdige verhalen zijn over de vraag of een koe de schaakstukken met zijn hoorn uit het zand heeft gegraven of dat ze ze zijn tegengekomen nadat ze in een kuil waren gevallen.

De schat die op het eiland Lewis werd gevonden, bevatte 78 schaakstukken en 14 gewone schijven van een ander tafelspel. Ook vond men een gesp die misschien uit de zak kwam waarin ze ooit zaten. Vervaardigd uit walrusivoor geogst uit Groenland. Daarnaast nog vier stukken gesneden uit walvis tanden.

De figuren maken deel uit van maar liefst vijf schaaksets. Hoewel de pionnen eenvoudige geometrische vormen hebben, zijn de andere stukken heel kunstig gesneden.

Curiose karikaturen.

De menselijke figuren hebben een bijna komische verschijningen, waaronder uitpuilende ogen en expressieve gezichten. Stoïcijnse koningen zitten statig op hun tronen.

De koninginnen ondersteunen hun hoofd met een verdrietige blik. Ridders zitten schrijlings op kleine paarden en zwaaien met speren en schilden.

In de vroegst bekende gevallen van bisschoppen in een schaakspel, klemmen de religieuze figuren de ceremoniële staf tegen hun wangen terwijl ze hun hand opsteken om te zegenen.

Heldhaftige Viking krijgers.

De woest uit hun ogen kijkende Vikingen die in hun schild bijten worden 'berserkers' genoemd. Strijders van de Noorse god Odin.

Berserkers waren Viking-krijgers die zichzelf op wonden tot een staat van gevechtswaanzin, in deze staat waren ze heldhaftige krijgers en schijnbaar ongevoelig voor pijn. Ze droegen huiden van beren die ze met de hand gedood zouden hebben.

De berserkers zijn waarschijnlijk de enige beelden van hoe mensen in die tijd dachten dat de Vikingen eruit zagen.

De meeste stukken hebben naar moderne maatstaven een enigszins bezorgde gezichtsuitdrukking; voor middeleeuwers zouden zij echter wijsheid en bezonnenheid uitstralen.

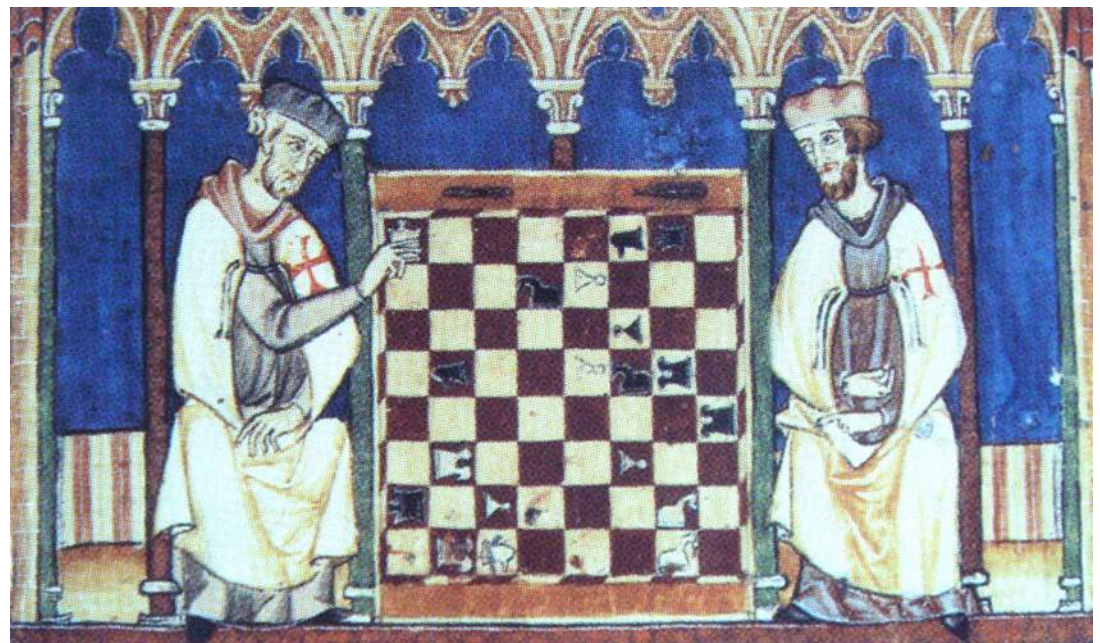
Hoewel geleerden niet definitief kunnen zeggen wanneer de Lewis schaakstukken werden gesneden, komt de stijl overeen met andere objecten die onomstotelijk zijn gedateerd tussen 1150 en 1200 na Christus, net na het einde van het Viking tijdperk en een tijd waarin Noorwegen nog over de Buiten-Hebriden heerste.

Ook hebben de hoge mijtertjes van de bisschoppen hun punten vooraan en achteraan, een kerkelijke mode die pas rond 1150 begon.

De versieringen van de Lewis schaakstukken zijn typisch Scandinavisch, maar welk Scandinavisch land verantwoordelijk is voor hun creatie, blijft onbekend.

Noorwegen thuishaven van bekwame ambachtslieden.

Trondheim in Noorwegen wordt door deskundige genoemd als plaats van herkomst. In de 12e eeuw was dat de thuisbasis van zeer bekwame ambachtslieden, en rijke beschermheren die zich dure walrus slagstanden en soortgelijk uitziend houtsnijwerk konden veroorloven.

Gouden eeuw van artistiek IJsland.

Een andere kanshebber is IJsland.

De IJslandse Margret de Adroit was volgens sagen zo vakkundig in het snijden van walrus ivoor dat niemand in IJsland het eerder had gezien.

Ze werd beschouwd als één van de beste artiesten van haar tijd. Zij maakte i.o.v. de kerk weelderige kunstwerken gesneden uit walrusivoor die de bisschop tussen 1195 en 1211 naar zijn collega's in Scandinavië stuurde, dé gouden eeuw van IJslandse artistieke creativiteit.

De Noorse Scandinavische invloed was tot 1266 groot op de Britse eilanden, dus deze schaakstukken zijn waarschijnlijk een teken van deze gemeenschappelijke cultuur. Plaatsen waarvan we denken dat ze ver uit elkaar liggen, waren eigenlijk goed verbonden. IJsland lag behoorlijk centraal in de luxe handel van de Vikingen in de 13e eeuw.

De meeste Lewis-schaakstukken bevinden zich in het British Museum, terwijl 11 worden bewaard in het National Museum of Scotland in Edinburgh.

Schotten claimen de schaakstukken.

De opkomst van het Schotse nationalisme in de afgelopen twee decennia heeft geschreeuw met zich meegebracht om, wat sommigen beschouwen als de grootste archeologische schat van Schotland, terug te brengen naar de plaats van ontdekking. Via een leningsovereenkomst met het British Museum zal het nieuwe Museum of the Western Isles in Stornoway zes van de schaakstukken ontvangen wanneer het binnenkort wordt geopend.

Op het eiland Lewes zijn grote houten replica's geplaatst van de gevonden schaakstukken.

De schaakstukken van Lewis spelen o.a. een rol in de film Harry Potter and the Philosopher's Stone.

Engelstalig filmpje over de schaakstukken:

<https://www.youtube.com/watch?v=a5mIYA9eKT8>

Marisol Escobar

“ze kon urenlang lunchen of een tentoonstelling openen en nooit een woord zeggen.”

Ooit zo beroemd en invloedrijk als Andy Warhol, raakte de kunstenaar, die op 85-jarige leeftijd is overleden, in de vergetelheid - maar haar raadselachtige werk zal zeker worden herontdekt en blijven bestaan.

De kunstenaar Marisol, zoals ze kortweg werd genoemd, was misschien wel dé meest onderschatte beeldhouwer die in de jaren zestig in New York opkwam - toen de starheid van de naoorlogse avant-garde het begaf en een reeks stijlen begon te bloeien.

Haar uitgestrekte afbeeldingen van pausen, presidenten en haar eigen familie, gemaakt van hout boeiden de kunstwereld en lokten ook de media.

“De eerste meisjes kunstenaar met glamour.”

Bij de geboorte van POP was ze net zo beroemd en invloedrijk als Andy Warhol, en ook “de eerste meisjes kunstenaar met glamour”, zei Warhol.

Haar kunst stond op de cover van Time. Maar Marisol voelde zich nooit op haar gemak bij de media-schijnwerpers of de roofzuchtige kunstmarkt.

Op het hoogtepunt van haar carrière verliet ze New York en ze ging minder werken. In de jaren 70 en 80 raakte ze in de vergetelheid.

Hoewel haar doos-achtige personages, noch behoorlijk plat noch volledig gedetailleerd, een onmiddellijke aantrekkingskracht hebben, paste Marisol's kunst niet in de Amerikaanse beeldhouwkunst van de jaren zestig.

Geïnteresseerd in het persoonlijke, raadselachtige en zelfexpressie.

Ze studeerde bij Hans Hofmann, die aan veel expressionisten uit New York les gaf, maar ze gaf Action Painting op voor beeldhouwkunst. Toch was Marisol niet echt een popartiest, ondanks haar gebruik van warme kleuren en afbeeldingen van de Kennedy's en John Wayne; daarvoor was ze té geïnteresseerd in het persoonlijke, raadselachtige en zelfexpressie.

Marisol had een neo-Dada-inslag die haar ertoe bracht gevonden voorwerpen zoals schoenen, deuren en televisies, vaak uit de prullenbak gehaald, te verwerken in haar kunst.

“Ze dachten dat ik schattig en spookachtig was.”

In de jaren 60 voelden de mannen zich niet bedreigd door mij, ”zei Marisol later in een interview . "Ze dachten dat ik schattig en spookachtig was, maar ze namen mijn kunst niet zo serieus."

Desalniettemin was ze een vooraanstaande kunstenaar op de selectie van de prestigieuze Sidney Janis Gallery in New York en was ze een van de slechts vier vrouwen van de 150 kunstenaars op de Documenta van 1968.

Ze benaderde de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen in de kunstwereld niet met feministische passie, maar met een berekende stilte, met behulp van mysterie en afstandelijkheid om haar positie als serieuze kunstenaar te bevestigen.

Het American Merchant Mariners 'Memorial - ontwerp Marisol Escobar 1991

Intens en ingetogen.

Marisol was een belangrijke figuur, die verandering subtiel beïnvloedde door haar stilte en de bijzonderheid van haar positie ... Ze was de vrouwelijke artiesten ster van de popart, maar ze dramatiseerde het op een zeer ingetogen manier, door haar intens rustige manier. Ze kon urenlang lunchen of een tentoonstelling openen en nooit een woord zeggen.

Maar in de stad waar ze van hield, is haar meest blijvende werk te zien. Het American Merchant Mariners 'Memorial, voltooid in 1991 en gelegen op het onderste puntje van Manhattan in Battery Park.

Het monument staat op een pier en heeft een geabstraheerde, ronde bronzen hellingbaan - een zinkend schip, getorpedeerd door een U-boot - vanwaar een zeeman om hulp roept en een tweede in het water reikt.

Solide, standvastig en niet bang.

Half ondergedompeld, dobberend boven en onder de golven, een bronzen held die naar veiligheid reikt, zijn arm naar het schip uitstrekt en het niet helemaal redt. Net als Marisol zelf verdwijnt de zeeman soms uit het zicht, maar hij is er altijd - solide, standvastig en niet bang.

Link naar filmpje:

<https://www.youtube.com/watch?v=y2P7GMce9Og>

Moord in de badkuip

Marat was bloeddorstige fanatiekeling.

De Franse revolutionair Jean-Paul Marat werd op 13 juli 1793 in bad doodgestoken door Charlotte Corday.

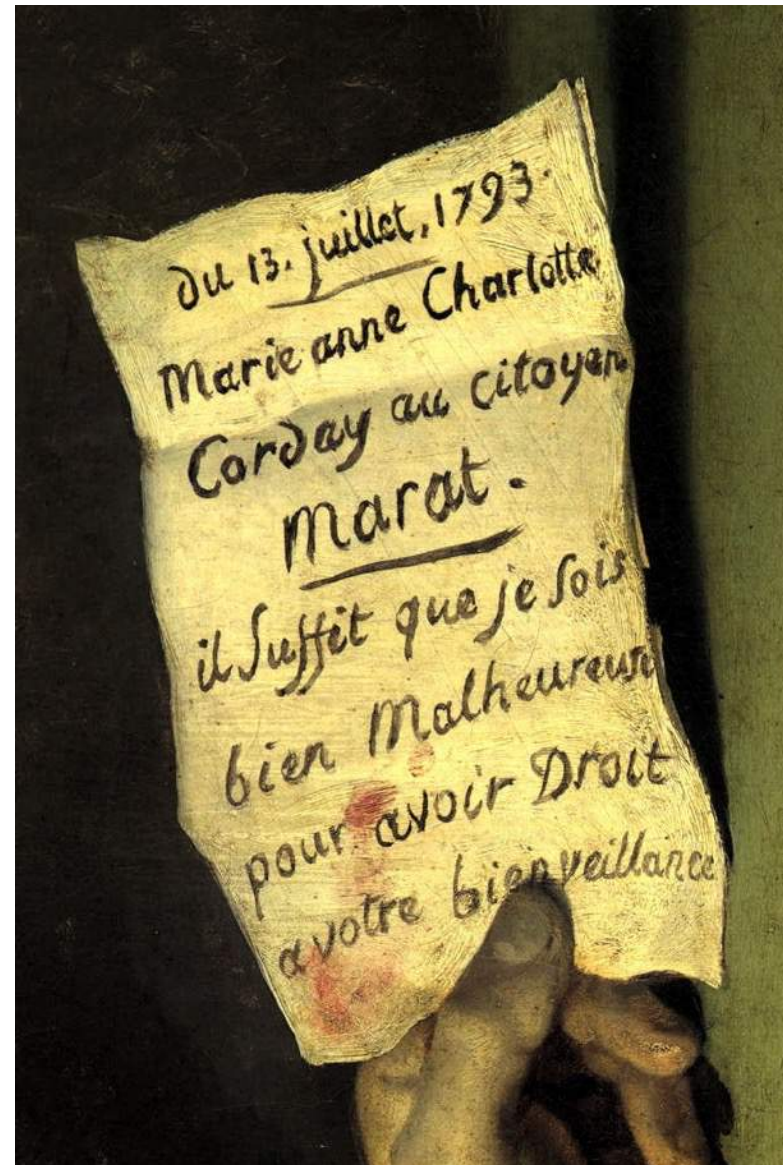
Zijn vriend Jacques-Louis David organiseerde zijn begrafenis en schilderde de moord.

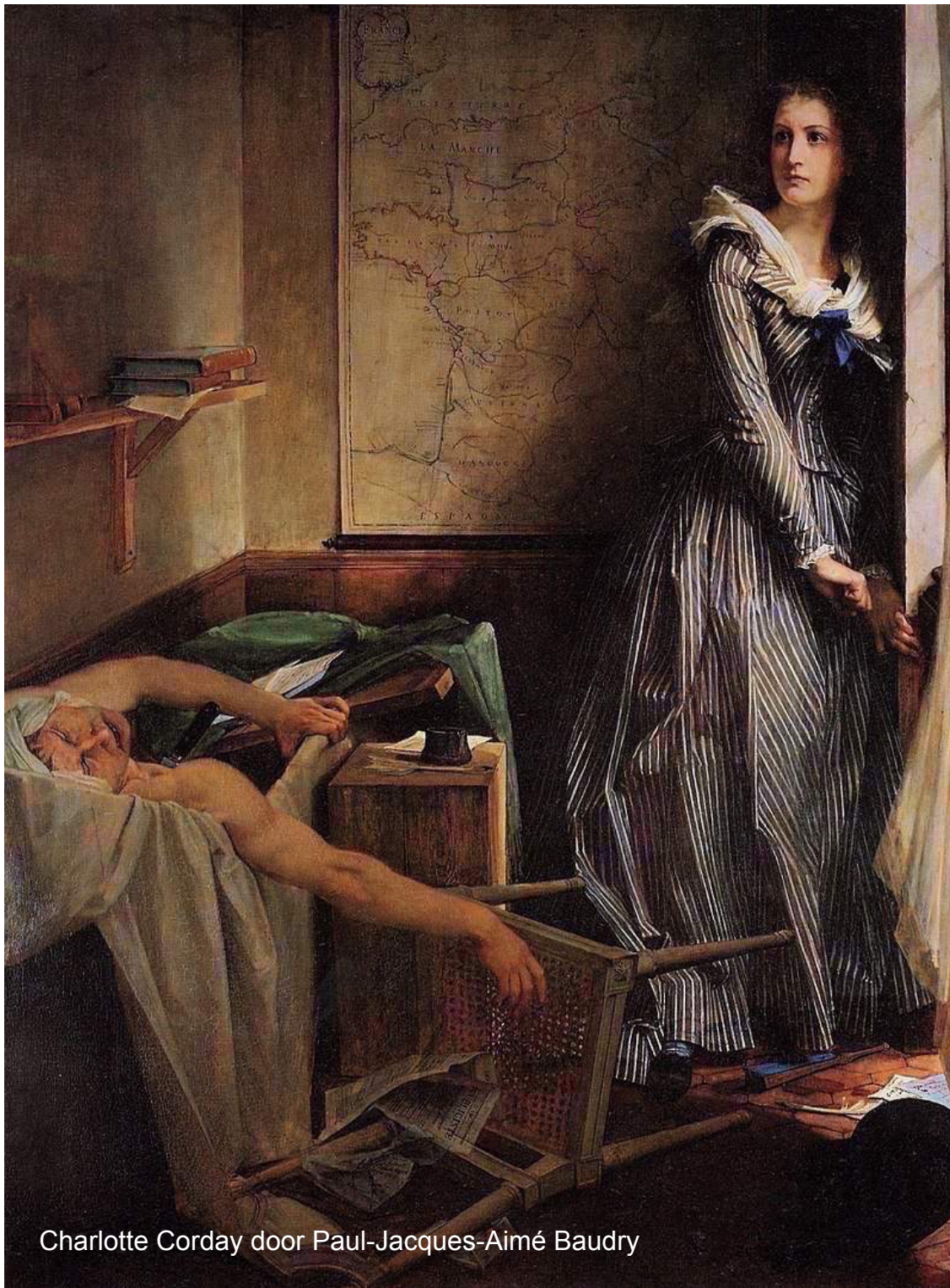
Marat leed aan een huidziekte, had veel last van jeuk en bracht een groot deel van de dag in bad door. Zijn ziekte zou hij hebben opgelopen door langdurig onderduiken in de riolen. Jacques-Louis David beeldde zijn vriend uit met een brief in zijn hand; een brief aan Charlotte Corday.

Marat maakte deel uit van de radicale Jakobijnen die bloedige moordpartijen aanrichtte tijdens de eerste fase van de Franse Revolutie (1792).

Hij hoort bij de bloeddorstigste aanvoerders van de Franse Revolutie en voorstanders van politiek geweld. Sommige fanatiekelingen willen tot elke prijs de wereld verbeteren. Jean-Paul Marat was zo iemand. In juli 1790 vond hij dat als er 'vijf- tot zeshonderd koppen rollen, er rust, vrijheid en geluk' zou komen.

En jaar later schroefde hij zijn norm op naar 200.000, en toen werd hijzelf slachtoffer.

Charlotte Corday door Paul-Jacques-Aimé Baudry

Charlotte Corday

Ik doodde één man om er 100.000 te redden.

Marie Anne Charlotte Corday d'Armont stamde uit de lage adel uit Caen, waar men gematigd royalist was, maar de revolutie begroette als noodzakelijke modernisering. Men stond afwijzend tegen het geweld waarmee de omwenteling gepaard ging en met name boegbeeld Marat wekte weerzin met zijn gehits en oproepen tot afslachting.

Op 9 juli 1793 stapte de 24-jarige Corday in de postkoets. Op 11 juli arriveerde Charlotte bij het poststation Place-Notre-Dame-des-Victoires in Parijs, en kocht een keukenmes.

Corday was zelf revolutionair gezind en een enthousiast aanhanger van de fractie van de Girondijnen. Marats fanatisme en meedogenloosheid beangstigde Corday en zij besloot hem te doden om erger te voorkomen. Ze ging naar zijn huis, werd binnengelaten, en trof Marat in bad aan. Terwijl hij de namen van contrarevolutionairen die ze hem dicteerde opschreef, stak ze een keukenmes in zijn borst. Zij werd gearresteerd en bekende direct.

Het monster is dood.

"Het is volbracht; het monster is dood," zei de koningsgezinde Corday toen zij werd gearresteerd. "Ik doodde één man om er 100.000 te redden."

Na de moord werden duizenden vijanden van de jakobijnen terechtgesteld. Charlotte Corday werd op 17 juli geëxecuteerd. De belangstelling bij de guillotine was groot. Er brak een zwaar onweer uit, maar de menigte bleef geobsedeerd toekijken.

Postume erkenning voor opoffering van Charlotte Corday.

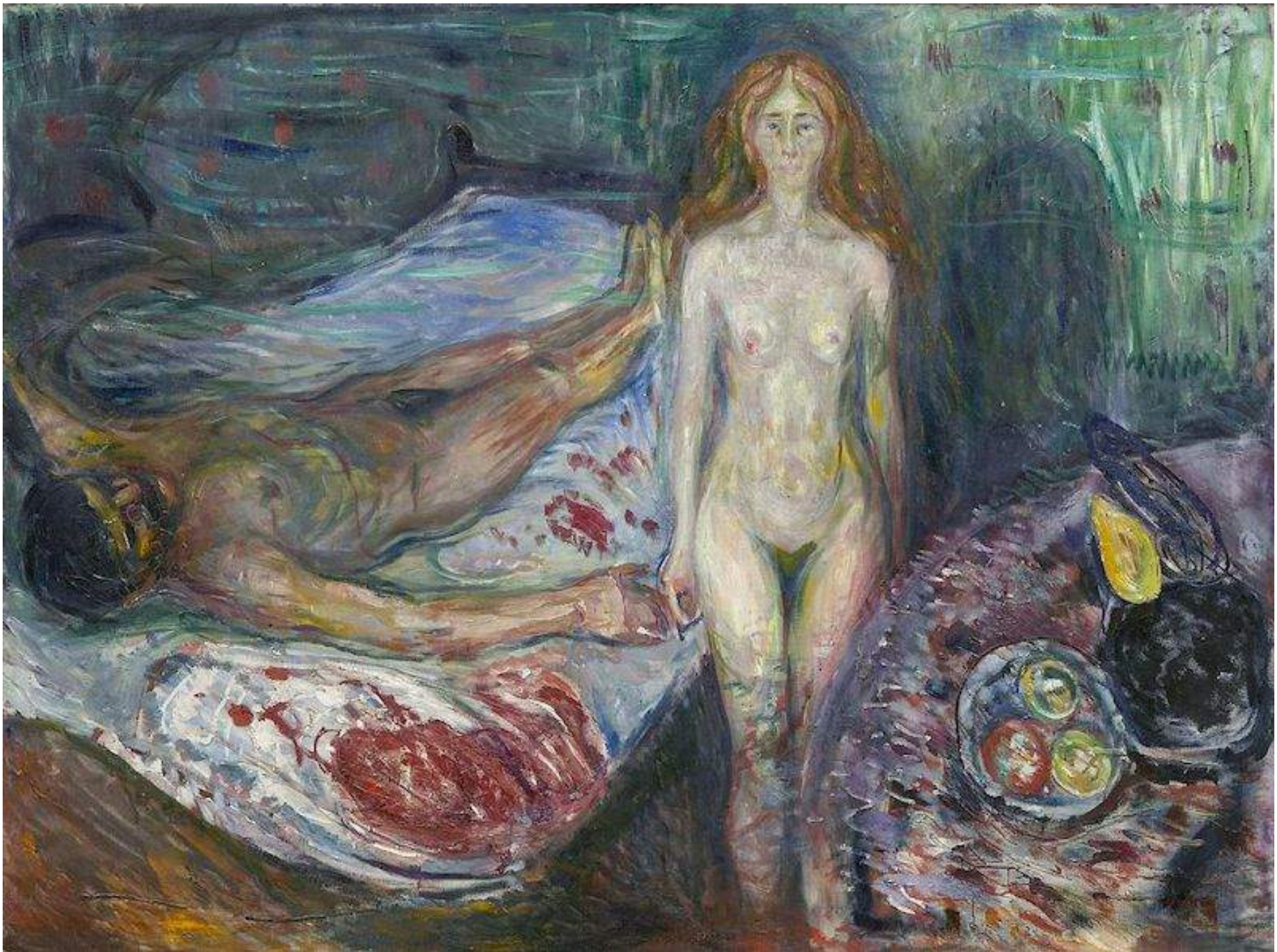
Aanvankelijk werd Marat vereerd als een martelaar, maar enkele jaren later kreeg Corday postume erkenning om haar opoffering om het land van een monster te bevrijden.

Deze visie wordt weergegeven in het schilderij Charlotte Corday van Paul-Jacques-Aimé Baudry (1828-1886). Corday wordt daarop afgebeeld als een nationale heldin van Frankrijk, zoals de landkaart achter haar moet symboliseren.

Schilderij Dood van Marat, inspiratie voor andere kunstenaars.

De aanslag van Corday inspireerde kunstenaars tot ver in de 20e eeuw.

Eén daarvan is kunstschilder Edvard Munch.

De dood van Marat door Edvard Munch.

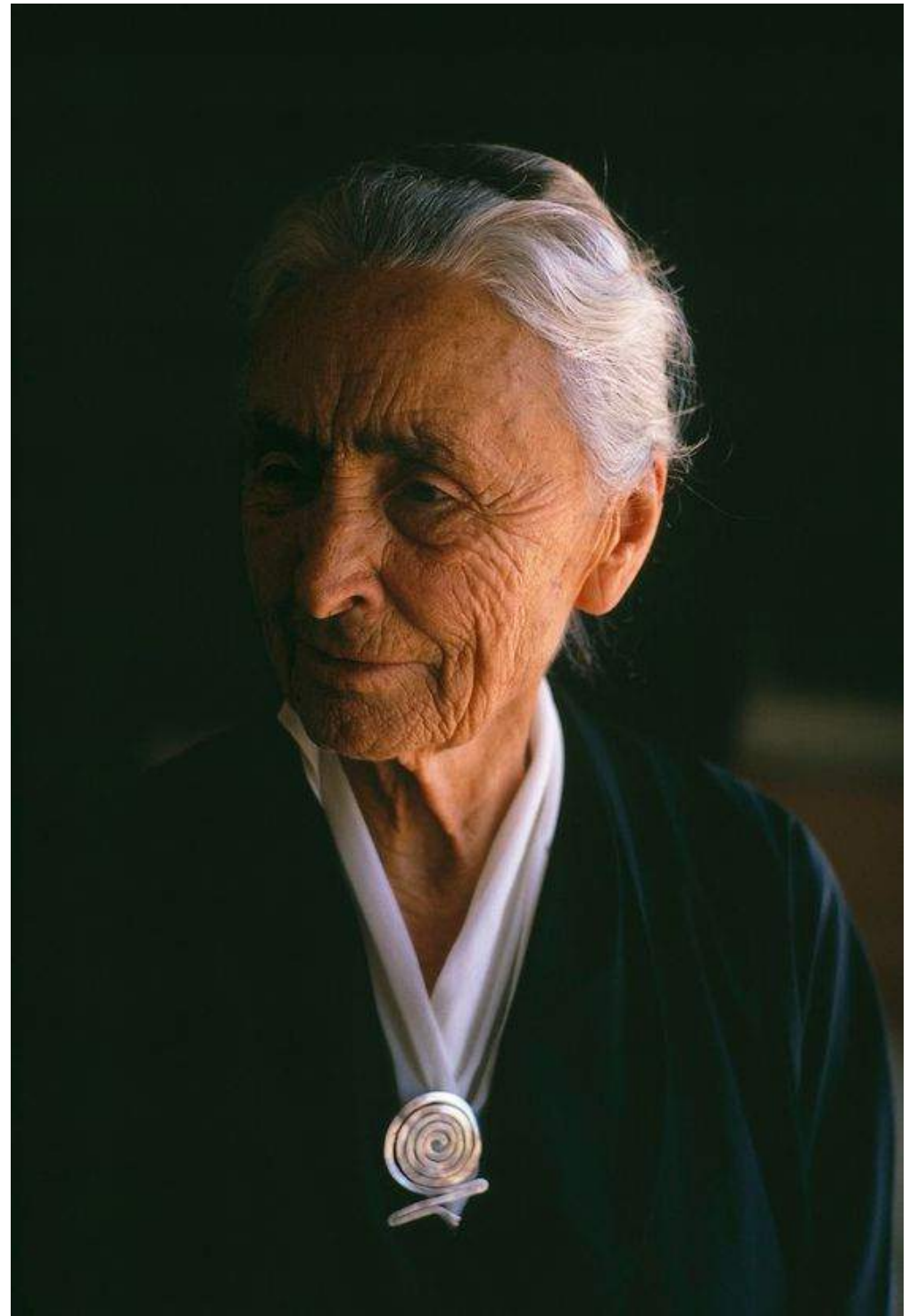
Georgia

O'Keeffe

Georgia O'Keeffe, moeder van het Amerikaanse modernisme.

Zij is het meest bekend om haar gedetailleerde schilderijen van prachtige bloemen..

Georgia (1887 – 1986) was een kunstenares die een cruciale rol heeft gespeeld in de hedendaagse kunst om verschillende redenen.

Vrouwen hebben in het verleden geworsteld om serieus genomen te worden in academische kunst kringen, maar de 20e eeuw betekende een belangrijke verandering in deze houdingen.

O'Keeffe was een van de kunstenaars die vaart zetten achter deze ontwikkeling, en maakte de weg vrij voor vrouwelijke kunstenaars van de moderne tijd.

De stijl en de onderwerpen van haar werk waren vrij uniek, met een ongewone reeks van werken in haar heldere, modernistische benadering.

Naast de bloemen, waren er ook wolkenkrabbers van New York, schelpen, botten van dieren en landschappen van New Mexico..

Het belangrijkste aspect van haar bloemen werken zijn de kleuren en de aandacht voor elk detail in haar schilderijen.

Georgia O'Keeffe heeft veel getalenteerde kunstenaars geïnspireerd.

Met name bekwame vrouwelijke kunstenaars liet zij zien dat je kunt slagen als je maar doorzet. O'Keeffe heeft bijgedragen aan de opkomst en academische acceptatie van vrouwen in de kunst.

Georgia O'Keeffe was een bijzondere kunstenares die met haar vernieuwende bloem schilderijen erg populair was in een periode dat het meestal Europese kunstenaars waren die de Amerikaanse kunstmarkt bestormden.

Dit was een teken van het vermogen van deze artiest. Haar technieken en werk worden in het algemeen geclassificeerd als Amerikaans Modernisme.

Al haar beste kunst vrienden maakten rond 1920 deel uit van deze stroming. Het was ook nu dat Georgia O'Keeffe olieverf begon te gebruiken op een regelmatige basis, voorheen ging haar voorkeur uit naar aquarelverf.

Na de late jaren 1920 begon Georgia rond te reizen in de de Verenigde Staten om zo inspiraties op te doen voor nieuwe werken. Een groot deel van haar schilderijen werden geëxposeerd in de stad New York waar het ooit allemaal begon. Haar verbinding met deze stad is altijd sterk gebleven,.

Na haar dood belandde veel van haar werken in het Georgia O'Keeffe Museum.

Dit populaire museum bewaakt en exposeert haar erfenis. Haar werken worden vaak vervalst. Het museum is ook de bron voor meer informatie over deze populaire Amerikaanse kunstenares.

O'Keeff's werk is erg kostbaar. Weinigen kunnen zich een origineel veroorloven. Haar werk wordt zelden te koop aangeboden.

Voor een indruk van O'Keeffe's andere werk zoals landschappen zie de 2e link.

I decided that if I could paint that flower in a huge scale, you could not ignore its beauty.

Georgia O'Keeffe

Link 1 <https://www.okeeffemuseum.org>

Link 2 <https://www.youtube.com/watch?v=UonkqMuOZgM>

Het mysterie van de witte wieven

De witte wieven zijn demonische wezens uit oude Nederlandse volksverhalen.

De sagen die zijn overgeleverd zijn met name afkomstig uit Oost- en Noord-Nederland, maar de witte wieven zijn ook in andere landen van Europa gesignaleerd.

De Engelsen spreken over white women, die kunnen voorspellen wanneer een leven begint en wanneer dit leven eindigt. In Ierland jagen Banshees jonge kinderen schrik aan.

Nils Blommér. Swedish painter 1816-1853 'Fairies of the meadow'

Germanen geloofden al in witte wieven.

Het geloof in witte wieven stamt mogelijk al uit de Germaanse tijd. In de Indo-Germaanse cultuurgebieden worden soortgelijke spookverschijningen beschreven, in zowel Romaanse talen als in Gaelic.

Men eerde destijds de vrouwen die de gaven van waarzegging en toekomstvoorspelling bezaten. De vrouwen werden gerespecteerd door de verschillende stamhoofden.

Wanneer de dames overleden werden ze begraven in grafheuvels. Wanneer de mist boven de grafheuvels hing, meende de lokale bevolking de wijze vrouwen nog te zien rondzweven bij hun graf. Hun ziel bleef op aarde en de vrouwen veranderden in geesten, die mensen hielpen of juist dwarszaten.

Kwaadaardige krenge...

Pas later kreeg de term witte wieven een sterkere negatieve lading. Na de middeleeuwen waren witte wieven niet langer wijs, maar kwaadaardig. Wanneer de nacht viel en je niet goed oppaste, konden de witte wieven je te grazen nemen? Het ging niet langer om kleine pesterijen, maar om het zaaien van dood en verderf.

Toch bleven in de Nederlandse verhalen bepaalde aspecten van de oude tradities bewaard: de dames werden niet alleen in verband gebracht met slechte daden, maar ze konden je ook helpen bij het afmaken van het werk.

Ze grijpen je met hun klamme handen bij je nek vast

De witte wieven konden op verschillende manieren toeslaan en onschuldige mensen het leven zuur maken. Het meest voor de hand liggend was een directe achtervolging. De volgende passage speelt zich af in de buurt van Lochem en komt uit de Sage van de witte wieven (in modern Nederlands vertaald). Een jongeman begeeft zich richting de wittewievenkuil bij Zwiep. Daar spreekt hij de woorden:

“Witte wieven wit, hier breng ik oe het spit, zie moar dat je het gebroad erbie kriegt!”

Direct verschijnen er drie gedaantes en zet de jongeman het op een lopen. De witte wieven achtervolgen hem:

“De wind suist door de bomen, een donkere wolk schuift voor de maan. Uit de kuil stijgt een witte mist op. Er klinkt angstaanjagend gegil. Albert gaat er met zijn paard snel vandoor. Een van de witte wieven die het spit heeft opgevangen, komt hem krijsend achterna. Hij draait zich half om en kijkt in een paar lichtgevende ogen.

De ruiter vlucht voor zijn leven.

Maar het witte wief haalt hem met reusachtige passen in en grijpt hem met een klamme hand bij zijn nek vast”

Verplicht dansen tot je er dood bij neerviel.

Wanneer een persoon egoïstisch of hebberig was, liep hij of zij een grotere kans dat de witte wieven langs zouden komen. Wanneer je de witte wieven niet lastigviel bleven ze in de meeste gevallen uit de buurt.

Een andere sage spreekt over een boer die de wieven had uitgenodigd voor een feestmaal, maar deze belofte niet nakwam. De volgende dag werd hij dood gevonden, op de plek waar hij de belofte had gedaan.

In de sage Het witte wijf van Montferland vroeg een man uit Beek in een dronken bui aan een wief of ze met hem wilde dansen. De wieven in dit verhaal deden normaal gesproken niemand kwaad, maar wilden wel met rust gelaten worden. Ze ging in op zijn verzoek en begon te dansen.

De man danste met haar tot diep in de nacht, tot het zweet van zijn lijf gutste. Hij smeekte haar op te houden, maar ze wilde niet naar hem luisteren. In de vroege ochtend viel de man dood voor haar voeten neer.....

Bron: IsGeschiedenis.
Fotografie Ton Swiderski.
"Witte Wieven" : Cosplay groep - Green things

' Dancing fairies '
door August Malström,
Zweedse kunstschilder 1866

Kunstwedstrijd 2021 thema Dier.

Schilderij in olieverf: Hond 'Roos'
door Ditske de With.

Meld je aan vóór 1 september 2021 bij:
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl
wij bevestigen dan jouw aanmelding.

Meer info over de voorwaarden kijk op
www.kunstwedstrijdleerdam.nl
De site wordt binnenkort ge-update.

Vanwege Corona hebben we de kunstwedstrijd van 2020 af moeten blazen.

Mensen hebben andere serieuze dingen aan hun hoofd en dat is heel begrijpelijk.

We hopen dat dit jaar een positiever jaar wordt, ook voor de kunst, en dat we toch een mooie tentoonstelling van de inzendingen kunnen organiseren bij Van der Wal Interieur-adviseurs in Leerdam.

Want zegt nou zelf, het is toch prachtig als jouw werk bij Van der Wal mag hangen.

Velen kunstvormen zijn toegestaan zoals tekeningen, prenten, schilderijen, textiele kunst, glas in lood, keramiek, fotografie, installaties, mozaïek, collages, beelden in steen en hout, sieraden enz.

Wij horen graag van jou.

Passe-Partout Kunstmagazine

Passe-Partout Kunstmagazine voorheen Kunststof Magazine verschijnt 6 x per jaar. Het digitale magazine is een gratis uitgave van Stichting Leerdams Kunstenaars Collectief.

Deze stichting is tevens organisator van De Kunstwedstrijd Leerdam.

Redactie Passe-Partout : Sylvia Bosch.
Lay-out & fotografie : Ton Swiderski.
Cover foto: "Witte Wieven" : Cosplay groep - Green things
Foto: Ton Swiderski

Voor meer informatie of een gratis abonnement mail naar: sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Alle laatste editie en alle eerdere edities van Passe-Partout Kunstmagazine kunt u teruglezen op de website van het Leerdams kunstenaars collectief:

https://www.leerdamskunstenaarscollectief.nl/Passe-Partout_kunstmagazine.html

Zullen we vrienden worden?

Wij zijn een stichting zonder subsidie. Ons doel is om mensen warm te maken voor de kunst.

Want kunst kleurt je leven !

De activiteiten die wij als vrijwilligers organiseren zijn laagdrempelig zodat ze toegankelijk zijn voor iedereen. Om dit ook in de toekomst te blijven doen hebben we vrienden nodig die met 10 euro per jaar onze stichting steunen.

Wil jij alsjeblieft ook onze vriend worden ?

Ons rekening nummer is:
NL82 Rabo 01671774 00
t.g.v Stichting
Leerdams Kunstenaars Collectief.

Cursus Glas in lood bij ROC Rivor

Mits de regels, in verband met het Coronavirus (COVID-19), het toestaan start er weer een glas in lood cursus bij het ROC Rivor.

Adres: Poppenbouwing 3b

Plaats: Geldermalsen

Startdatum: dinsdagavond 23 februari

Tijd: 18.30 – 21.30 uur

De cursus bestaat uit 6 avonden

Kijk voor meer informatie op:

<https://www.rocrivor.nl/leven-lang-ontwikkelen/>

Of stuur een e-mail naar Jan Kuiper:

jankuiper@rocrivor.nl

ROC Rivor

Glas in lood ramen door cursist Irene Peters

Werkstuk op cursus gemaakt door Dhr. Stöver.

Werkstuk op cursus gemaakt door Dhr. Stöver.

Schildercursussen en Schilderworkshops

Schilderen in deze nieuwe tijden, op 1,5 meter afstand tot elkaar in ons ruime atelier in Vianen, of tijdens een fijne schildervakantie, natuurlijk op afstand van elkaar in onze ruime ateliers
Maar ook,.....

Online lessen volgen, mét persoonlijke aanwijzingen, direct beeldcontact met "de juf" tijdens de les én zij met jou.

Eén op één aandacht en antwoord op je vragen.

Een volwaardige schilderles en daarna nog eens terugkijken naar de super duidelijke filmpjes.

Het kan dus wel,.....

ONLINE cursus Olieverf fijnschilder technieken, 7 lessen informeer naar data.

We maken een prachtig stilleven in de stijl van de hedendaagse fijnschilders. We leren een olieverf schilderij op te zetten en uit te werken in meerdere lagen. Div. technieken in het schilderen met olieverf worden behandeld, zoals

- glaceren in olieverf
- uithalen van de verf
- droge kwast technieken
- kleuren mengen
- schilderen in lagen

Live lessen in ons ruime atelier in Vianen; Workshop Water en luchten schilderen

In ons ruime atelier met tuin in Vianen houden we zonder problemen voldoende afstand tot elkaar.

Tijdens deze workshop gaan we aan de slag met alle aspecten van de water en lucht. U kiest uw eigen voorstelling, zoals spannende wolkenluchten, of juist een meer verstild landschap, bruisende branding of juist een mooie zomerlucht boven de wateren in de polder. We werken naar eigen meegebrachte foto's of aan de hand van één van de vele foto's uit het atelier.

Meer informatie of aanmelden? Klik [hier](#)

Meer informatie of aanmelden?

Kijk eens op www.schildercursus-schildervakantie.nl of bel met Catherine 06-13236944

Exposeren bij een Rivas locatie in Leerdam of Gorinchem ?

Neem contact op met Maya Beijen van de Kunstcommissie.

Tel. 06-23309395 of mail naar m.beijen@rivas.nl

Frieda Kahlo in het van Gogh Café

**Editie 11.1 van
Passe-Partout Kunstmagazine
verschijnt half februari.**

**Kopy aanleveren vóór
31 jan 2021.**